

Hovedsagen er Stilstanden. Det er ikke Greb i Luften, naar jeg paa-
staar, at D.K. ikke gør sig gældende som et levende Element i vort
Samfund. - Jeg ved ikke engang, hvem der sidder i Udvalgene, og
tænker ofte paa den Tid, da vi blev holdt vaagne i Kvinden og Sam-
fundet af Artikler fra Hulda Pedersen, Thora Pedersen, Julie Aren-
holt, Estrid Rein, Gyrithe Lemcke, Charlotte Hansen, Anna Westergaard
o.fl. - Vi kunde sandelig ikke være i Tvivl om, hvad det var for Sa-
ger, de arbejdede med.

Et Hjertesuk i et af Brevene, jeg har modtaget, lyder saadan: "Bare
vi dog fik nogle gode Protokoller" - men Protokollernes Værdi staar
selvfølgelig i Forhold til Forhandlingerne - er Forhandlingerne
koncentrerede og begrænsede til det væsentlige, bliver Protokollerne
det ogsaa.

I en enkelt Skrivelse ankes der over, at vi i Forslaget ikke har en
Bestemmelse om, at Formanden skal bo i København. - Jeg vil svare
helt for min egen Person paa det Spørgsmaal: Da Julie Arenholt som
nyvalgt Formand havde foraarsaget, at jeg blev Redaktør, kom jeg
meget paa Kontoret. Jeg var uvidende og trængte til den Støtte, det
er at være Tingene nær. Jeg tør ikke sige, at Julie Arenholt hver
Dag var paa Kontoret - det var hun sikkert ikke - men naar jeg tæn-
ker tilbage paa den Tid, saa virker min Erindring, som om hun var
der hver Dag, saa nøje var hun knyttet til det daglige Arbejde. Der
er dog vel ikke det Menneske til, der ikke kan indse, hvad et dag-
ligt Samarbejde mellem Formand og Kontor er for en Værdi. - Allige-
vel mener jeg ikke, at det skal lovfæstes, at Formanden skal bo i
København, men at det er bedst og lettest og billigst, naar hun
gør det. -

Hvad der er forsømt? - Jeg vil overlade den egentlige Besvarelse af
dette Spørgsmaal til Lis Groes og holde mig til at Par Ting fra den
seneste Tid, der har gjort Indtryk paa mig. - Først D.K.'s Stilling
eller Ikke-Stilling til Valget. - Lige før Valget skrev Formanden
en h a l v Spalte i Kv. og Sf., hvori hun gik ud fra, at Kvinderne
er saa politisk skolede, at vi selv kan gøre os gældende. Vi fik
nogle Formaninger om at være vaagne ved Opstillingerne - et forlængst
tilbagelagt Standpunkt - og til at afgive vor Stemme. - Kvinderne
politisk skolede! Jeg forstaar ikke, hvor det er muligt at bruge den
Forudsætning som Sovepude.

Efter snart 30 Aars Forløb har vi to Kvinder mindre i Rigsdagen end
da vi begyndte. - I Folketinget sidder 2 Kvinder af 149 Rigsdags-
medlemmer.

Dagen efter Valget blev jeg ringet op af et ophidset D.K.-Medlem.
Hun sluttede med at sige: "Nu maa D.K. dog vel gøre noget? Vi maa
lægge en Fireaarsplan udelukkende for det politiske Arbejde." -
Maaske har man allerede tænkt lignende Tanker indenfor Fællessty-
relsen?

Hvad Ungdommen angaar, kan der peges paa adskillige, der kom med
villigt Sind og blev trætte.

Jeg vil slutte med at bede Fællesstyrelsen tage i Betragtning, at
vort Forslag er blevet til af Bekymring for D.K.'s Fremtid.

Dette er en alvorlig Sag, vi kun kan stride os igennem ved at ind-
rømme dens Alvor. - Men vi skal stride. Vi har straalende Kort paa
Haanden. Vi har Kredsen. - Vi har Kontoret. - Vi har Bladet. - Vi
har Legaterne. -

Frigjort for vort nuværende knudrede System har D.K. Muligheder for